

in marke samo do 1. novembra še veljajo; potem pridejo drug papir in druge marke. Do 31. januarja 1859 se bodo marke za dnarje, kolikor veljajo, ali pa za druge zamenjevale.

— Dunajski časniki pišejo, da bodo tabele za preobračanje starega dnarja na novega na vseh tergih in sicer na večjih prodajališčih nabite, da se bodo kupci goljufigije obvarovali.

— Presvitli cesar so ukazali, da naj se izbéranje novincev za vojake vstavi, kolikor jih je bilo o spomladanjem rekrutiranju premalo izbranih.

— 19. t. m. je bila v Baden-u poleg Dunaja strašna nevihta. Perva strela je udarila s strašnim treskom v drevo, pod katerim so trije ljudje vedrili. Eden teh, 28 let star mož, je ostal v tistem hipu mertev; strela ga je grozno opalila in komaj ga je bilo spoznati. Nikakor ni bilo mogoče, ga še oživiti. Ostala dva je poderl puh, da se nista dolgo nič zavedla. Ko sta se zbrihtala, so jih v bolnišnico prenesli. Eden nju je umerl drugi dan. Na njegovih persih je bila cela podoba drevésa kakor fotografirana. Tudi tretji je bil precej pokvarjen. Tisti dan so našli tudi na Dunaji pri „Spinnerin am Kreuze“ kmalo po hudem vremenu človeka, katerega je skoraj da blisk omamil. Pa oživili so ga vendar še.

— Kupčijske odbornici v Milanu in Benedkah ste prosi le ministerstvo, naj bi razloček med veljavo starih in novih dvajsetic, ki je po dnarnem patentu izgovorjen, nehal; pa ministerstvo je na to odgovorilo, da se to ne more zgoditi.

Iz Ogerskega. Kar letino na Ogerskem utiče, so pridelali pšenice kakor v srednje dobrih letih; ječmen se je prav dobro obnesel, ovsa bo le srednjo reč. Vidi se tedaj, da letina ni dobra, k temu pride pa še silno pomanjkanje klaje v celi deželi. Samo turšica daje kmetovavcom še upanje, da jim bo pomagala.

Iz Banata beremo v „Ill. landw. Dfz.“, da žitna kupčija zelo peša; ljudem manjka dnarja za obdelovanje polj in cena polj silno pada; svet, ki je še pred enim letom 4000 fl. veljal, se dobi zdaj za 1200 fl. Pa tudi to je za tukajšno poljedelstvo velika ovéra, da manjka ljudi in po tem takim delavnih rok, ker na 521 štirjaških miljah biva le en milijon in 700,757 ljudi. Če se odštejejo tisti, ki niso za poljsko delo, pride na 7 oralov zemlje le en sam človek. Novih naselnikov bi bilo tedaj treba, da bi se pridobila dostojna množica delavcev, — al naselnikom bi se moglo polajšati njih početje.

Iz Erdeljskega. Pred nekimi dnévi je v Klausenburgu ribe deževalo. Po strašnem viharju je začelo zjutraj deževati, kakor če bi se bile vse zatvornice odperle, in med dežjem so padale ribe na tla, katerih največje so bile po 3 do 4 palce dolge.

Iz Galicije. V Galicii in na ruskem Poljskem se je nenavadno veliko volkov prikazalo. 3. t. m. so šli v dembiškem okraju nad nje in so jih 5 ustrelili.

Iz Dalmacije. Černogorci smejo nekaj dni sem zopet v Kotar v terg hoditi. Koj prvi dan so pripeljali kónj na prodaj, ki so jih Turkom uplenili. Nekteri teh kónj so prišli celó na Dunaj. Majhni čversti konjiči so in dobro ustvarjeni. Černogorci so jih prodajali po 25 fl., na Dunaji pa so plačevali po 500 fl. za dva!

Iz Černe gore. „Agr. Ztg.“ piše, da je Pejčkovič, urednik ruskega konzulata v Dobrovniku, v Cetinju bil in podal knezu Danilu pismo Kovalevskega, v katerem mu v imenu ruskega cara naroča, černogorskim izseljencom, kateri v Zadru bivajo, popolnoma prizanesti, jim odvzeto premoženje nazaj dati in jih zopet v prejšnje službe postaviti, ker bi jim tako najlože roke zvezal, zoper Černo goro

kaj početi, pa tudi priverženost nekterih Černogorcov do njih bi tako oslabela. Knez je odgovoril, da bo vse to prevdaril, pa dozdeva se, da se knezov brat Mirko zoperstavlja vsaki amnestii.

Iz Italije. „Ost D. P.“ piše, da je bil perve dni tega mesca Mazzini v Genovi, kjer je ostal tri dni.

Iz Belgije. Od leta 1845 niso bili prešiči v Belgii in Holandu več tako po ceni, kakor so sedaj. Mladiče prodajajo v Briselnu po 24 kraje. V Holandu so tu in tam kmetje prešičke v vodo pometali, ker jih niso mogli prodati in niso imeli jih s čem pitati.

Iz Francozkega. Ker je o Cherbourgju toliko govorjenja in pisanja, moramo tudi mi povedati, da je že leta 1687 kralj Ljudevik XIV. namen imel, ondi vojno luko napraviti; pa zgodilo se ni in Francozi so bili večkrat od Angležev na morju tepeni. Ljudevik XVI. je namenil, vhod v Cherbourg z orjaško brano zavarovati; Napoleon I. je dobro poznal važnost tega mesta in piše o tem: „Sklenil sem, čudovite dela Egipta v Cherbourgju ponoviti in moj namen je bil, vso francozko moč, ki jo imamo na morju, tu zbrati in s časom bi bila toliko narastla, da bi se ji ne bilo sovražnika bati.“ Pa dodelal ni, kar je začel in še le Napoleon III. se je lotil tega dela tako krepko, da bôde Angleže dan na dan bolj v oči in serce. Tu tedaj se bota sošla 4. avgusta cesar Napoleon in kraljica Viktorija. Angleži v Parizu so nevoljni zavoljo podobe Napoleona I. na konju, ktero bodo v Cherbourgju postavili. Cesar namreč se tako derži, kakor če bi s svojo roko kakor zapovedujoč na Angležko kazal.

Iz Angležkega. Lord Stratford de Redcliffe je bil prvi, kateri je naznanil deržavnemu zboru žalostno prigodbo v Džeddah-u. Minister Malmesburi je rekel v imenu vlade, da bo turška sama opravila, kar ima z morivci storiti in da torej angležki ni treba za njih kaznovanje skrbeti. Angležka vlada se tedaj ne bo vtikala v turške zadeve. Al dobro je znano, da francozka vlada o tem drugače misli in da ima namen, Džeddahanom krepko pokazati, da se kristjani mahomedancom nikdar več ne bodo uklonili.

Iz Turškega. Sultan je, dasiravno bolan, poslal enega višjega generala z 2000 vojakov v Džeddah. General ima veliko oblast, vojno postavo v Džeddah-u razglasiti in tiste, kateri so se moritve kristjanov udeleželi, oestro kaznovati. On smé morivce kristjanov usmertiti. Namik paša, sedanji poglavar džeddaški, je dal 2—300 ljudi zapreti, kateri so bili pri ondašnji moritvi; al kdo vé, ali bodo v Parizu s tem dovoljni.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XXIX. naznanila . 1084 fl. 49 kr.

Gospod Rudolf Janez, oskerbnik knapovšk. rudnika	2 fl. — kr.
„ Pirc Matevž, rud. oskerbnik v Loki	2 „ — „
„ Jagodič	1 „ — „
Gospod, ki noče imenovan biti	1 „ — „
„ Jož. Duller, posestnik v Vel. Škerjančjem	2 „ — „
„ Judnič Janez, kaplan v Toplicah	1 „ — „
„ Modic Janez, kaplan v Ročici	1 „ — „
„ Enrik Rešek, bogoslovec v Admontu	1 „ — „
„ Koloman Mulec, „ „	1 „ — „
„ Lovre Pintar, kaplan v Predvoru	2 „ — „
Gospá Dragotila Majcenova	— „ 20 „
Gospod Anton Globočnik, c. k. okrajni predstojnik v Čakaturnu	1 „ — „
„ Maks Talmajner, c. k. deželni zdravnik za živino v Zagrebu	1 „ — „
„ Franc Sadar v Čakaturnu	1 „ — „

Skupaj . 1102 fl. 9 kr.